

Sygn. akt II AKa 64/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Beata Barylak-Pietrkowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Marek Długosz SSO Wojciech Domański (del.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Iwona Goślińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 roku w sprawie

J. B. (1)

oskarżonej z art. 297§1 kk i inne

apelacji prokuratora i obrońcy oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 14 stycznia 2015 roku

sygn. akt II K 42/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok ,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. R. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem) złotych, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II AKa 64/15

UZASADNIENIE

Aktem oskarżenia zarzucono J. B. (1), że:

I. w dniu 27.05.2004r. w T., w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SA na podstawie umowy o wydanie i używanie karty kredytowej (...) nr (...), kredytu w postaci: karty kredytowej z limitem 1 600 zł przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie podając, że z tytułu umowy o pracę w Szkole Podstawowej nr (...) w T. na czas nieokreślony od dnia 1.09.2000 r. w charakterze nauczyciela uzyskuje średnie miesięczne wynagrodzenie z ostatnich 3 m-cy w kwocie 1305,45 zł netto, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 297 § 1 kk,

II. w dniu 27.05.2006 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z (...) SA Oddział w Polsce w W. na podstawie umowy o kartę kredytową nr (...), kredytu w postaci: karty kredytowej z limitem 1200 zł, przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie, podając że jest zatrudniona w charakterze nauczyciela na czas nieokreślony od dnia 1.09.2005 r. w Publicznym Przedszkolu nr (...) w T., które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 297 § 1 kk,

III. w dniu 5.08.2006 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z (...) Bank SA w W. na podstawie umowy nr (...) kredytu na zakup towarów oraz przyznania limitu kredytowego i wydania karty kredytowej (...), nr modulo- (...), kredytu w postaci: karty kredytowej (...) z limitem do kwoty 2 300 zł, przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie, podając że jest zatrudniona na czas nieokreślony od dnia 1.09.2004 r. w Publicznym Przedszkolu nr (...) w T. i uzyskuje średnie miesięczne dochody netto z ostatnich 3 m-cy w kwocie 1 010 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 297 § 1 kk,

IV. w okresie od dnia 18.08.2006 r. do dnia 21.08.2006 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SA Oddział(...) w T. na podstawie umowy kredytu odnawialnego nr (...), kredytu odnawialnego w limicie 2 000 zł działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła uprzednio podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 18.08.2006 r., umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 21.08.2006 r. zawartego pomiędzy kredytobiorcami J. i W. B. (1), a Bankiem (...) SA Oddział w T., oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 21.08.2006 r., informacji o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji poprzez podrobienie na nich podpisu kredytobiorcy W. B. (1), oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie, podając że jest zatrudniona od 1.09.2005 r. w pełnym wymiarze czasu na czas nieokreślony w Przedszkolu Publicznym nr (...) w T. i uzyskuje średnie miesięczne dochody netto z ostatnich 3 m-cy w kwocie 1800 zł netto, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

V. w okresie od dnia 12.02.2007 r. do dnia 15.02.2007 r. w T. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: umowy o nr (...) o wydanie i używanie karty kredytowej (...) SA na nazwisko W. B. (1), informacji o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji, oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wniosku o wydanie głównej karty kredytowej, decyzji kredytowej, wyciągu z taryfy prowizji i opłat, wyciągu z przepisów określających koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego poprzez podrobienie na nich podpisów W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SA (...) Oddział w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

VI. w okresie od 13.06.2007 r. do dnia 17.06.2007 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty kredytu oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1) na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o kredyt gotówkowy - numer wniosku (...) z dnia 13.06.2007 r., umowy kredytu nr (...) z dnia 14.06.2007 r. zawartej pomiędzy kredytobiorcami J. i W. B. (1), a Bankiem (...) SA Oddział (...) w T., oświadczenia kredytobiorcy, planu spłaty, deklaracji zgody, oświadczenia o podaniu się egzekucji z dnia 14.06.2007 r., informacji o skutkach złożenia oświadczenia o podaniu się egzekucji, wykazu przepisów określających koszty postępowania sądowego egzekucji + wyciągu z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) SA dla klientów korzystających z szybkiego serwisu kredytowego, poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), a następnie zawarła umowę kredytu nr (...) czym doprowadziła Bank (...) SA (...) Oddział w T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

VII. w okresie od dnia 12.10.2007 r. do 15.10.2007 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1) na dokumentach

związanych z zawarciem umowy, przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową - numer (...)z dnia 12.10.2007 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 12.10.2007r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., wykazu przepisów określających koszty postępowania sądowego egzekucji+ wyciągu z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) SA dla klientów korzystających z szybkiego serwisu kredytowego, poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), a następnie zawarła umowę pożyczki nr (...)czym doprowadziła Bank (...) SA w W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

VIII. w dniu 17.04.2008 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z (...) Banku SAz siedzibą we W.Oddział w T.na podstawie umowy o kartę kredytową nr (...), kredytu w postaci: karty kredytowej z limitem do kwoty 3 277 zł, przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie, podając że jest zatrudniona na czas nieokreślony od dnia 1.09.2001 r. w Publicznym Przedszkolu nr (...)w T.i uzyskuje średnie miesięczne dochody netto z ostatnich 3 m-cy w kwocie 1400 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 297 § 1 kk,

IX. w okresie od dnia 27.06.2008 r. do 30.06.2008 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: umowy pożyczki nr (...) z dnia 27.06.2008 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J. i W. B. (1), a Bankiem (...) SA Oddział w T., oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 27.06.2008 r., poprzez podrobienie na nich podpisu pożyczkobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyla w Banku (...) SA w W. Oddział w T., tj. popełnienia przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

X. w dniu 18.07.2008 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów oraz zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, zawarła umowę pożyczki nr (...), czym doprowadziła (...)we W.Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 26 211, 02 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk,

XI. w okresie od dnia 27.10.2008 r. do dnia 31.10.2008 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SAOddział (...)w T.kredytu odnawialnego w limicie 5 000 zł poprzez podwyższenie o kwotę 3 tys. zł działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła uprzednio podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: aneksu nr (...)do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...)z dnia 27.10.2008 r. na nazwisko J.i W. B. (1), informacji dla klienta o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 27.10.2008 r., oświadczenia o poddaniu się egzekucji, oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 28.10.2008r. poprzez podrobienie na nich podpisu W. B. (1), oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego z dnia 27.10.2008r. podając, iż z tytułu zatrudnienia na czas nieokreślony od 1.09.2008 r. w charakterze nauczyciela w Przedszkolu Publicznym nr (...) w T.uzyskuje średnie miesięczne dochody netto z ostatnich 3 m-cy w kwocie 1700 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XII. w okresie od dnia 18.12.2008 r. do dnia 21.12.2008 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SAOddział (...)w T.kredytu odnawialnego w limicie 8 000 zł poprzez podwyższenie o kwotę 3 tys. zł, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła uprzednio podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: aneksu nr (...)r. do umowy kredytu odnawialnego - podwyższenie kwoty kredytu do rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego nr (...)z dnia 18.12.2008 r. na nazwisko W.i J. B. (1), informacji dla klienta o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 18.12.2008 r., oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 18.12.2008 r., oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 18.12.2008 r., wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 18.12.2008 r. poprzez podrobienie

na nich podpisów W. B. (1), oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 18.12.2008 r., podając iż jest zatrudniona na czas nieokreślony od 1.09.2008 r. w charakterze nauczyciela w Przedszkolu Publicznym nr (...)w T., które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XIII. w okresie od dnia 7.01.2009 r. do 10.01.2009 r. w T., działając w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SAOddział(...)w T.kredytu odnawialnego w limicie 12 000 zł, poprzez podwyższenie o kwotę 4 tys. zł, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła uprzednio podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: aneksu nr (...)nr rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...)z dnia 7.01.2009 r. na nazwisko J.i W. B. (1), informacji dla klienta o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 97 Prawa Bankowego z dnia 7.01.2009 r., oświadczeniu o poddaniu się egzekucji z dnia 7.01.2009 r., załącznika do wniosku – oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 7.01.2009 r. poprzez podrobienie na nich podpisów W. B. (1), oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 7.01.2009 r. , podając, iż jest zatrudniona na czas nieokreślony od 1.09.2008 r. w charakterze nauczyciela w Przedszkolu Publicznym nr (...) w T., które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XIV. w okresie od dnia 26.01.2009 r. do dnia 30.01.2009 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne w Banku (...) SAOddział (...)w T.podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową numer wniosku (...)z dnia 26.01.2009 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 27.01.2009 r. zawartej pomiędzy W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział(...)w T., harmonogramu spłat, oświadczenia o odstąpieniu od umowy pożyczki, wyciągu z taryfy prowizji i opłat poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SA(...)Oddział w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

XV. w okresie od dnia 17.04.2009 r. do 20.04.2009 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne w Banku (...) SAOddział (...)w T., podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową nr wniosku (...)z dnia 17.04.2009 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 17.04.2009 r. zawartej pomiędzy W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat, wyciągu z taryfy prowizji i opłat, poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SA(...)Oddział w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

XVI. w okresie od dnia 19.05.2009 r. do dnia 23.05.2009 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne w Banku (...) SAOddział (...)w T.podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o kredyt gotówkowy nr wniosku (...)z dnia 19.05.2009 r., oświadczenia kredytobiorcy z dnia 19.05.2009 r., umowy kredytu nr (...)z dnia 20.05.2009r. zawartej pomiędzy W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat, potwierdzenia wcześniejszej całkowitej spłaty kredytu z dnia 20.05.2009 r. oraz informacji dla klienta o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 20.05.2009 r. wyciągu z taryfy prowizji i opłat, oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytu, oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 20.05.2009 r., załącznika do wniosku – oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 19.05.2009 r. dot. Aneksu nr (...)do rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego nr (...)poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SA(...)Oddział w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

XVII. w okresie od dnia 8.06.2009 r. do 11.06.2009 r. w T., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne w Banku (...) SAOddział (...)w T.podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową nr wniosku (...)z dnia 8.06.2009 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 8.06.2009 r. zawartej pomiędzy W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat, wyciągu z taryfy prowizji

i opłat poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SA(...)Oddział w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

XVIII. w okresie od dnia 14.07.2009 r. do 17.07.2009 r. w T., w celu uzyskania dla siebie z Banku (...) SAOddział(...)w T.kredytu odnawialnego w limicie 10 000 zł poprzez podwyższenie o kwotę 8 tys. zł działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła uprzednio podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: Aneksu nr (...)r. do rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego nr (...)z dnia 14.07.2009 r. na nazwisko J.i W. B. (1), informacji dla klienta o skutkach złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 14.07.2009 r., oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 14.07.2009 r., załącznika do wniosku – oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 14.07.2009 r. poprzez podrobienie na nich podpisu W. B. (1), oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt odnawialny dla posiadacza rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z dnia 14.07.2009 r. podając, iż z tytułu zatrudnienia na czas nieokreślony w charakterze nauczyciela w Przedszkolu Publicznym uzyskuje średnie miesięczne dochody netto z ostatnich 3 m-cy w kwocie 2000 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XIX. w okresie od dnia 01.10.2009 r. do 4.10.2009 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i osiąganych dochodach, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: umowy pożyczki nr (...)z dnia 1.10.2009 r. której pożyczkobiorcami byli J.i W. B. (1)zawartej z Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat, deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...)oraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 1.10.2009 r. (...)poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), a następnie zawarła umowę pożyczki nr (...)czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...) Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13 360 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XX. w okresie od dnia 20.10.2009 r. do dnia 26.10.2009r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i osiąganych dochodach, zamiaru i możliwości spłaty kredytu oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o kredyt gotówkowy nr wniosku (...)z dnia 22.10.2009 r., umowy kredytu (...)z pakietem ubezpieczeniowym z dnia 23.10 2009 r. której kredytobiorcami byli W.i J. B. (1)zawartej z Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat kredytu, potwierdzenia wcześniejszej całkowitej spłaty kredytu z dnia 23.10.2009 r., oświadczenia kredytobiorcy o dochodach z dnia 23.10.2009 r., deklaracji zgody z dnia 20.10.2009 r. dot. grupowego ubezpieczenia, wyciągu z taryfy prowizji i opłat, oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytu poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), a następnie zawarła umowę kredytu nr (...)czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...) Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXI. w okresie od 18.12.2009 r. do 31.01.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania dla siebie z Banku (...) SA(...)Oddział w T.kredytu hipotecznego (...)z oprocentowaniem zmiennym w kwocie 179 246, 35 zł, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty kredytu oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o udzielenie kredytu hipotecznego (...)z dnia 30.12.2009 r. nr (...)wraz z załącznikiem, umowy z dnia 27.01.2010 r. o kredyt hipoteczny (...)z oprocentowaniem zmiennym nr (...)której kredytobiorcami byli J.i W. B. (1)zawartej z Bankiem (...) SAOddział (...)w T., umowy o przelew wierzytelności pieniężnej z umową ubezpieczenia z dnia 27.01.2010 r., informacji dla

klienta o skutkach złożonego oświadczenia o poddaniu się egzekucji z dnia 27.01.2010 r., oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji z dnia 27.01.2010 r., oświadczenia z dnia 27.01.2010 r. o ustanowieniu hipoteki, kosztorysu prac remontowych w budynku mieszkalnym położonym w T.z dnia 30.12.2009 r., dyspozycji wypłaty kredytu z dnia 3.02.2010 r., oraz dyspozycji wypłaty kredytu z dnia 28.01.2010 r., dyspozycji częściowej/całkowitej spłaty kredytu z dnia 28.01.2010 r., poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), oraz podrobiła dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 20.12.2009 r. z Przedszkola Publicznego nr (...)w T.poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobienie podpisu osoby uprawnionej do wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu oraz pieczęci, zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 18.12.2009 r. z (...) SAwe W., poprzez podrobienie podpisu osoby uprawnionej do wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu oraz pieczęci, które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SAOddział (...)w T.– stanowiących podstawę do zawarcia umowy kredytu czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 179 246, 35 zł, oraz w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o wpis w księdze wieczystej z dnia 28.01.2010 r. hipoteki w kwocie 179 246,35 zł , poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne użyła w dniu 28.01.2010 r. w Sądzie Rejonowy Wydział VI Ksiąg Wieczystych w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXII. w okresie od dnia 26.04.2010 r. do dnia 30.04.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową z dnia 26.04.2010 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 29.04.2010 r. zawartej pomiędzy W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat kredytu, oświadczenia wnioskodawcy o statusie upadłościowym z dnia 29.04.2010 r., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SA-wariant podstawowy z dnia 29.04.2010 r., wyciągu z taryfy prowizji i opłat poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), stanowiących podstawę do zawarcia umowy pożyczki czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14 063, 16 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXIII. w okresie od dnia 21.06.2010 r. do dnia 28.06.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła podrobione przez siebie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową - numer (...)z dnia 21.06.2010 r., umowy pożyczki nr (...)z dnia 25.06.2010 r. zawartej pomiędzy W. B. (1)a, Bankiem (...) SAOddział(...)w T., harmonogramu spłat pożyczki, oświadczenia wnioskodawcy o statusie upadłościowym z dnia 25.06.2010 r., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SA-wariant podstawowy z dnia 25.06.2010 r., wyciągu z taryfy prowizji i opłat, poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), stanowiących podstawę do zawarcia umowy pożyczki czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem kwocie 7 031, 58 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXIV. w okresie od 29.07.2010 r. do dnia 27.09.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i osiągniętych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty kredytu oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła podrobione przez siebie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o udzielenie kredytu konsolidacyjnego z

dnia 23.08.2010 r., załącznika do wniosku o przyznanie kredytu z dnia 23.08.2010 r., umowy kredytu- kredyt konsolidacyjny z oprocentowaniem zmiennym nr (...)z dnia 22.09.2010 r. zwartej pomiędzy kredytobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział(...)w T., oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji z dnia 22.09.2010 r. i informacji dla klienta o skutkach złożonego oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 97 Prawa Bankowego z dnia 22.09.2010 r., umowy o przelew wierzytelności pieniężnej z umowa ubezpieczenia z dnia 23.09.2010 r., dyspozycji wypłaty kredytu z dnia 24.09.2010 r., oświadczenia z dnia 22.09.2010 r. o ustanowieniu hipoteki, oświadczenia wnioskodawcy o statucie upadłościowym z dnia 23.08.2010 r., poprzez podrobienie na nich podpisów kredytobiorcy W. B. (1), oraz podrobiła dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 23.08.2010 r. z Przedszkola Publicznego nr (...)w T., z dnia 16.08.2010 r. z (...) SA(...), poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobienie podpisów osób uprawnionych do wystawienia tych dokumentów poprzez zeskanowanie ich podpisów oraz pieczęci i zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 10.08.2010 r. i 16.09.2010 r. z (...) SAwe W.poprzez podrobienie podpisów osoby uprawnionej do wystawienia tych dokumentów poprzez zeskanowanie jej podpisów oraz pieczęci, które następnie jako autentyczne użyła w Banku (...) SAOddział(...)w T.– stanowiących podstawę do zawarcia umowy kredytu czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 237 000 zł, stanowiącego mienie znacznej wartości oraz w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o wpis w księdze wieczystej z dnia 29.07.2010 r. – wykreślenie hipoteki zwykłej w kwocie 60 000 zł i 174 000 zł, wniosku o wpis w księdze wieczystej z dnia 23.09.2010 r. hipoteki zwykłej w kwocie 237 000 zł, poprzez podrobienie na nim podpisu kredytobiorcy W. B. (1), które następnie jako autentyczne w dniu 29.07.2010 r. i 23.09.2010 r. użyła w Sądzie Rejonowy Wydział VI Ksiąg Wieczystych w T., tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXV. w okresie od dnia 2.12.2010 r. do dnia 6.12.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i osiągniętych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła podrobione przez siebie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową – nr (...)z dnia 2.12.2010 r., umowy pożyczki nr (...)z pakietem ubezpieczeniowym z dnia 2.12.2010 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., harmonogramu spłat kredytu, deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 3.12.2010 r., oświadczenia o odstąpieniu od umowy pożyczki, wyciągu taryfy z prowizji i opłat poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1), stanowiących podstawę do zawarcia umowy pożyczki czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...) Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21 094, 73 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXVI. w okresie od 17.12.2010 r. do dnia 26.12.2010 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła podrobione przez siebie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową z dnia 23.12.2010 r. – współwnioskodawca będący współmałżonkiem do wniosku numer (...), umowy pożyczki nr (...)z dnia 23.12.2010 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SAOddział (...)w T., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 23.12.2010 r. poprzez podrobienie na nich podpisu pożyczkobiorcy W. B. (1), oraz podrobiła dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 20.12.2010 r. z (...) SAR.poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobieniu podpisu osoby uprawnionej do wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu oraz pieczęci i zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach z dnia 17.12.2010 r. z (...) SAwe W.poprzez podrobienie na nim podpisu osoby uprawnionej do

wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu oraz pieczęci, które następnie w okresie od 17.12.2010 r. do dnia 23.12.2010 r. jako autentyczne użyła w Banku (...) SAOddział(...)w T.- stanowiących podstawę do zawarcia umowy pożyczki nr (...)czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...) Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7 642, 11 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXVII. w okresie od dnia 12.01.2011 r. do dnia 15.01.2011 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, przedłożyła podrobione przez siebie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową – współwnioskodawca będący współmałżonkiem do wniosku numer (...)z dnia 12.01.2011 r., umowy pożyczki nr (...)z pakietem ubezpieczeń z dnia 12.01.2011 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a z Bankiem (...) SAOddział (...)w T., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 12.01.2011 r., poprzez podrobienie na nich podpisów pożyczkobiorcy W. B. (1)- stanowiących podstawę do zawarcia umowy pożyczki nr (...)czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12 736, 85 zł tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXVIII. w okresie do dnia 28.01.2011 r. do 24.02.2011 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania dla siebie z Banku (...) SA(...)Oddział w T.kredytu hipotecznego (...)z oprocentowaniem zmiennym w kwocie 300 000, 01 zł po uprzednim wprowadzeniu pracownika banku w błąd co do wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty kredytu oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o udzielenie kredytu hipotecznego (...)z dnia 28.01.2011 r., załącznika do wniosku o udzielenie kredytu z dnia 23.01.2011 r., umowy kredytu - kredyt hipoteczny (...)z oprocentowaniem zmiennym nr (...)z dnia 4.02.2011 r. zawartej pomiędzy kredytobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SA Oddział w T., oświadczenia dłużnika o poddaniu się egzekucji z dnia 4.02.2011 r. wraz z informacją dla klienta o skutkach złożonego oświadczenia o poddaniu się egzekucji, umowy o przelew wierzytelności pieniężnej z umowy ubezpieczenia z dnia 10.02.2011 r., oświadczenia wnioskodawcy o statusie upadłościowym z dnia 28.01.2011 r., oświadczenia o ustanowieniu hipoteki z dnia 4.02.2011 r., dyspozycji wypłaty kredytu z dnia 10.02.2011 r. – poprzez podrobienie na nich podpisu kredytobiorcy W. B. (1)oraz uprzednio podrobione przez siebie dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach z dnia 27.01.2011 r. z (...) SAz/s R., z dnia 21.01.2011 r. z (...) SA(...)z/s W.poprzez podrobienie podpisów osób uprawnionych do wystawienia tych dokumentów poprzez zeskanowanie ich podpisów oraz pieczęci, zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach z dnia 25.01.2011 r. z Przedszkola Publicznego nr (...)w T.poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobienie podpisu osoby uprawnionej do wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu i pieczęci oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie w załączniku do wniosku o udzielenie kredytu hipotecznego (...)z dnia 28.01.2011 r. podając, iż jest zatrudniona w charakterze nauczyciela na czas nieokreślony w Publicznym Przedszkolu nr (...)w T.i uzyskuje średnio miesięczne dochody z ostatnich 3 miesięcy w kwocie 6 292, 79 zł brutto które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu - stanowiących podstawę do zawarcia umowy kredytu czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 300 000, 01 zł, stanowiącego mienie znacznej wartości, a nadto w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: wniosku o wpis w księdze wieczystej z dnia 10.02.2011 r.- wykreślenie wpisu hipoteki zwykłej na kwotę 179 246, 35 zł, wniosku o wpis w księdze wieczystej z dnia 8.02.2011 r. – wpis hipoteki zwykłej na kwotę 300 000,01 zł poprzez podrobienie na nich podpisu kredytobiorcy W. B. (1), które następnie w dniach 8.02.2011 r. i 10.02.2011 r. jako autentyczne użyła w Sądzie Rejonowym w T.Wydział VI Ksiąg Wieczystych, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXIX. w okresie od dnia 8.04.2011 r. do dnia 19.04.2011 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania dla siebie z Banku (...) SA(...)Oddział w T.pożyczki w kwocie 12 700 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową z dnia 8.04.2011 r., umowy pożyczki nr (...)z pakietem ubezpieczeniowym z dnia 8.04.2011 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SA(...)Oddział w T., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 8.04.2011 r. poprzez podrobienie na nich podpisu pożyczkobiorcy W. B. (1), oraz przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach z dnia 11.04.2011 r. z (...) SAz/s R., z dnia 15.04.2011 r. z (...) SA(...)z/s W.poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobienie podpisów osób uprawnionych do wystawienia tych dokumentów poprzez zeskanowanie ich podpisów oraz pieczęci oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt gotówkowy z dnia 8.04.2011 r. podając, iż jest zatrudniona na czas nieokreślony od dnia 09.2001 r. w charakterze nauczyciela w Publicznym Przedszkolu nr (...)w T.i uzyskuje średni dochód miesięczny netto z ostatnich 3 m-cy z podstawowego źródła zarobkowania w kwocie 2 055 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki i stanowiły podstawę do zawarcia umowy pożyczki czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12 700 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

XXX. w okresie od dnia 8.07.2011 r. do dnia 26.07.2011 r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania dla siebie z Banku (...) SA(...)Oddział w T.pożyczki w kwocie 8 915,79 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki oraz co do autentyczności podpisu W. B. (1)na dokumentach związanych z zawarciem umowy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przedłożyła podrobione przez siebie w celu użycia za autentyczne dokumenty w postaci: wniosku o pożyczkę gotówkową z dnia 22.07.2011 r., umowy pożyczki nr (...)z pakietem ubezpieczeniowym z dnia 22.07.2011 r. zawartej pomiędzy pożyczkobiorcami J.i W. B. (1), a Bankiem (...) SA(...)Oddział w T., deklaracji zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAoraz grupowym ubezpieczeniem utraty pracy dla pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) SAz dnia 22.07.2011 r. poprzez podrobienie na nich podpisu pożyczkobiorcy W. B. (1)oraz przedłożyła uprzednio przez siebie podrobione dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach z dnia 20.07.2011 r. z (...) SAz/s R., z dnia 19.07.2011 r. z Przedszkola Publicznego nr (...) w T.poprzez naniesienie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz podrobienie podpisów osób uprawnionych do wystawiania tych dokumentów poprzez zeskanowanie ich podpisów i pieczęci, zaświadczenia z dnia 18.07.2011 r. z (...) SA(...)z/s W.poprzez porobienie podpisu osoby uprawnionej do wystawienia tego dokumentu poprzez zeskanowanie jej podpisu i pieczęci oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie we wniosku o kredyt gotówkowy z dnia 22.07.2011 r. podając, iż jest zatrudniona w Publicznym Przedszkolu nr (...)w T.od września 2001 r. na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciel i uzyskuje średni dochód netto z ostatnich 3 m-cy z podstawowego źródła zarobkowania w kwocie 2 043 zł, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki i stanowiły podstawę do zawarcia umowy pożyczki czym doprowadziła Bank (...) SAw W.(...)Oddział w T.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8 915, 79 zł, tj. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2015 roku sygn. akt II K 42/14 uznał oskarżoną J. B. (1) za winną popełnienia:

I. czynu zarzucanego jej w pkt I aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 297 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierzył jej karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. czynów zarzucanych jej w pkt II i III aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 297 § 1 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. czynu zarzucanego jej w pkt IV aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to na mocy art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. czynu zarzucanego jej w pkt V aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, i za to na mocy art. 270 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. czynów zarzucanych jej w pkt VI i VII aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. czynu zarzucanego jej w pkt VIII aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 297 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza oskarżonej J. B. (1) karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt IX aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy art. 270 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. czynu zarzucanego jej w pkt X aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. czynów zarzucanych jej w pkt XI, XII oraz XIII aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności;

X. czynów zarzucanych jej w pkt XIV, XV, XVI oraz XVII aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności;

XI. czynu zarzucanego jej w pkt XVIII aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to na mocy art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. czynów zarzucanych jej w pkt XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXV, XXVI oraz XXVII aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku i 8 miesięcy zbawienia wolności;

XIII. czynu zarzucanego jej w pkt XXIV aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. czynu zarzucanego jej w pkt XXVIII aktu oskarżenia a stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za to na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. czynów zarzucanych jej w pkt. XXIX i XXX aktu oskarżenia a stanowiących przestępstwa z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, które składają się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonej J. B. (1) karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonej J. B. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) SA w W. kwoty 8.258,77 złotych, a to w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa z pkt XXX aktu oskarżenia.

Na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk w miejsce kar pozbawienia wolności z osobna orzeczonych za zbiegające się przestępstwa i ciągi przestępstw wymierzono oskarżonej J. B. (1) karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonej J. B. (1) warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i oddano oskarżoną w okresie próby na mocy art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 8 kk zobowiązano oskarżoną J. B. (1) w okresie próby do wykonania obowiązku wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego (...) S.A. w W. o numerze (...) z dnia 3 października 2012 roku a zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w T.z dnia 17 stycznia 2013 roku sygn. akt I Co 155/13.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. R. wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu, a oskarżoną zwolniono od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za niniejsze postępowanie.

Od powyższego wyroku apelacje złożyli obrońca oskarżonej oraz Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku.

Obrońca oskarżonej na zasadzie art. 438 pkt 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że przedłożone przez oskarżoną nierzetelne oświadczenie o rodzaju umowy o pracę oskarżonej dotyczy okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci karty kredytowej, w sytuacji gdy oskarżyciel nie wykazał w należyty sposób, że okoliczność posiadania umowy o pracę inną niż na czas określony ma istotne znaczenie dla uzyskania karty kredytowej z określonym limitem, w szczególności gdy karty takie są udostępniane przez banki również osobom niezatrudnionym na czas nieokreślony, a nawet osobom o niewysokich dochodach i bez stabilnego zatrudnienia.

Ponadto na zasadzie art. 438 pkt 2 kpk obrońca oskarżonej zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 201 kpk polegające na nieprzeprowadzeniu dowodu z innego zespołu biegłych psychiatrów i psychologa na okoliczność ustalenia zdolności oskarżonej J. B. (1) do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, w sytuacji gdy sporządzona opinia sądowo – psychiatryczna w przedmiotowej sprawie jest niejasna i niepełna;

II. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik postępowania, a to art. 4, 5 § 2, 7 kpk poprzez przekroczenie granic zasady swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść oskarżonego poprzez naruszenie zasad prawidłowego rozumowania przy ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności poprzez uznanie, że z zeznań świadków wynika, że oskarżona nie otrzymała kredytów szczegółowo opisanych w akcie oskarżenia, w sytuacji kiedy brak jest przeprowadzonych dowodów na taką okoliczność, nie wykazanie niekorzystnego rozporządzenia majątkiem przez pokrzywdzonych, w sytuacji kiedy instytucje te czerpały korzyści finansowe w postaci prowizji, opłat, ubezpieczeń i innych, a kredyty zostały w całości oraz terminowo spłacone;

III. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 415 § 5 zdanie drugie kpk polegające na zobowiązaniu oskarżonej J. B. (1) na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 kk do wywiązania się z obowiązku wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego (...) SA w W. o nr (...) z dnia 3 października zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w T.z dnia 17 stycznia 2013 roku sygn. akt I Co 155/13;

IV. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 415 § 5 zdanie drugie kpk polegające na orzeczeniu wobec oskarżonej J. B. (1) na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia

wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego banku (...) SA w W. kwoty 8258, 77 zł, w sytuacji braku udowodnienia przez oskarżyciela kwoty rzeczywistej straty banku, gdyż jak wynika z akt sprawy kwota udzielonego kredytu nie jest tożsama z kwotą wypłaconą oskarżonej.

Z ostrożności procesowej, w razie nieuwzględnienia powyższych zarzutów, apelacja zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi na zasadzie art. 438 pkt 4 kpk rażąco niewspółmierność kary poprzez nienależyte uwzględnienie stopnia zawinienia oskarżonej oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych jej przestępstw oraz do celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w stosunku do oskarżonej, jak i w zakresie społecznego oddziaływania, a także przyznania się do winy i okazania skruchy, dobrych opinii o oskarżonej.

W oparciu o art. 427 § 3 kpk apelacja wniosła o uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów i psychologa dotyczącej stanu zdrowia oskarżonej J. B. (1).

W oparciu o powyższe zarzuty apelacja wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

I. uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów w zakresie art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji;

II. uchylenie pkt XVI zaskarżonego wyroku, ewentualnie o uchylenie pkt XVI zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji;

III. uchylenie pkt XIX zaskarżonego wyroku, ewentualnie uchylenie pkt XIX wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji;

IV. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowy jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 5 lat, poprzez obniżenie zasądzonej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 4 lata.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzesku zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i w oparciu o art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonej J. B. (1) kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, jak też niesłuszne i zupełnie nieuzasadnione zastosowanie wobec niej instytucji probacyjnej w postaci warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy poważny charakter popełnionych przez nią przestępstw przejawiających się głównie w znacznych wysokościach wyrządzonych szkód, rozciągnięcie działań przestępczych przez okres 7 lat, znaczna liczba czynów popełnionych na szkodę wielu różnych pokrzywdzonych, jak też postawa i sposób działania oskarżonej w tym działanie systematyczne, powtarzalne i podejmowane z pełną premedytacją w połączeniu z okolicznością, iż oskarżona pomimo składanych deklaracji naprawiła szkodę jedynie w symbolicznej wysokości – wskazują na to, że względem J. B. (1) celowe byłoby orzeczenie kary łącznej w wymiarze wnioskowanym przez oskarżyciela na rozprawie, a zatem uniemożliwiającym jednocześnie warunkowe zawieszenie jej wykonania, na skutek czego wymierzona kara łączna została pozbawiona waloru celowościowego tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na sprawcę przestępstwa, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Apelacja wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności z jednoczesnym wyeliminowaniem z wyroku pkt XVIII i XIX.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca oskarżonej wywiódł i wniósł jak w pisemnej apelacji oraz o nieuwzględnienie apelacji prokuratora, a także o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej w postępowaniu odwoławczym oświadczając, że nie zostały one uiszczone ani w całości ani w części, a nadto na pytanie Przewodniczącej oświadczył, że nie jest w stanie doprecyzować zarzutu sformułowanego jako drugi w oparciu o przepis art. 438 pkt 2 k.p.k.

Prokurator wywiódł i wniósł jak w pisemnej apelacji oraz o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonej.

Oskarżyciel posiłkowy wniósł o uwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonej, nie przychylając się do apelacji prokuratora.

Oskarżona wniosła jak jej obrońca, a nadto oświadczyła, że stara się w miarę możliwości dokonywać spłat kredytów i kart kredytowych. Dodała, że prowadzi przedszkole i z tej działalności uzyskuje środki finansowe.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Żadna z apelacji nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należało, że w ocenie sądu odwoławczego Sąd I instancji poczynił w sprawie w pełni prawidłowe ustalenia faktyczne, a stanowisko swoje w tym zakresie w sposób przekonujący uzasadnił. Z tak dokonanych ustaleń wyprowadził następnie zasadne oceny i trafne wnioski co do winy oskarżonej. W przeprowadzonej analizie i ocenie dowodów Sąd Okręgowy z pewnością nie przekroczył zasad określonych art. 7 k.p.k., a w związku z tym zajęte stanowisko pozostaje pod ochroną ustawową. Wyrażony przez Sąd I instancji pogląd ukształtowany został bowiem na podstawie wszystkich swobodnie (a nie – dowolnie) ocenionych dowodów zebranych w sprawie, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy zapoznał się ze wszystkimi dowodami, jakie strony mu przedstawiły, rozważył je wszystkie w ich całokształcie i wzajemnym powiązaniu oraz dokonał wyboru, którym z nich daje wiarę, a którym tej wiary odmawia i z jakiego powodu. Orzeczone wobec oskarżonej kary jednostkowe z pewnością nie przekraczają stopnia winy oskarżonej oraz należyście uwzględniają okoliczności przestępstw, osobowość oskarżonej, a nadto zasady i cele kary określone przepisami rozdziału VI k.k. Zasadnie nadto zastosował Sąd Okręgowy przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasadę asperacji, mając trafnie na względzie związek podmiotowo - przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami oskarżonej. Trafnie również ustalił Sąd I instancji pozytywną prognozę kryminologiczną wobec J. B. (1), co skutkowało warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Skargi odwoławcze nie przedstawiły natomiast żadnych argumentów, które mogłyby skutecznie kwestionować zasadność tak wyrażonego w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku stanowiska Sądu I instancji.

W ustosunkowaniu się do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej w kolejności zaproponowanej przez tę skargę odwoławczą (mimo, że jej uzasadnienie tej kolejności nie zachowuje) stwierdzić należało, co następuje :

1. Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na uznaniu przez Sąd I instancji, iż przedłożone przez oskarżoną „nierzetelne oświadczenie o rodzaju umowy o pracę” było istotne „dla uzyskania wsparcia finansowego w postaci karty kredytowej”. Nie ulega wątpliwości, że także i w tym zakresie Sąd I instancji dokonał bezbłędnych ustaleń, a przeciwnie argumenty apelacji nie znajdowały oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, stanowiąc w istocie odmienny pogląd jej autora na ocenę tego materiału i możliwe do wyciągnięcia na jej podstawie wnioski. Pomijając użycie przez skarżącego liczby pojedynczej, podczas gdy przedmiotowe działanie oskarżonej miało miejsce wielokrotnie i ustalając – w oparciu o uzasadnienie skargi – odniesienie powyższego zarzutu do przestępstw oskarżonej zakwalifikowanych z art. 297 § 1 k.k., stwierdzić należało, iż oczywiste jest – chociażby tylko w świetle zasad wiedzy i doświadczenia życiowego – że owe nierzetelne pisemne oświadczenia o rodzaju zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia przekazane przez oskarżoną pracownikom banku były istotne dla otrzymania przez nią kart kredytowych na określonych stosownymi przepisami prawnymi warunkach, a to ze względu na ich treść, mającą znaczenie prawne i ekonomiczne dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego oraz cel, jakiemu służyły te pisemne oświadczenia oskarżonej.

Wbrew wywodom obrońcy dla tego rodzaju ustaleń bez znaczenia pozostawała okoliczność, że karty takie są udzielane osobom np. niezatrudnionym czy zatrudnionym czasowo, skoro nie ulega wątpliwości, że w każdym wypadku badana jest zdolność kredytowa konkretnej osoby m.in. w oparciu o złożone oświadczenia o stanie majątkowym czy o rodzaju zatrudnienia i o wysokości dochodów, co sprawia, że dokumenty takie mają istotne znaczenie dla uzyskania karty kredytowej na określonych indywidualnie warunkach. Nie zachodziła wobec powyższego konieczność

– jak zaakcentował to apelujący – wykazania „przez Oskarżyciela ponad wszelką wątpliwość, że oskarżona nie otrzymałaby karty kredytowej z limitem, gdyby złożyła rzetelne oświadczenie”. Rzecz bowiem w tym, że oskarżona złożyła nierzetelne pisemne oświadczenia i wskutek tego otrzymała karty kredytowe udzielone w oparciu o konkretne uwarunkowania finansowe. Świadomość „istotności” owych nierzetelnych oświadczeń miała także sama oskarżona, skoro wyjaśniła: „Ja nigdy nie pracowałam na czas nieokreślony, ale wiedziałam, że jak to podam w banku to mogę nie uzyskać kredytu czy pożyczki”, co celnie zauważył Sąd Okręgowy. Wobec powyższego bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawały dalsze dywagacje apelującego, jakoby „sami pracownicy pokrzywdzonego banku nie byli w stanie określić samodzielnie, iż nie mogą zawrzeć umowy z osobną zatrudnioną na czas określony, na zastępstwo lub wykonujących umowę cywilnoprawną”, a „Sąd I instancji opierał się jedynie na subiektywnej opinii pracownika banku, który w swoich zeznania stwierdził że nie zawarłby umowy z osobą nie posiadającą stałej umowy o pracę” konstatując, że „W związku z powyższym nie sposób uznać, iż oskarżyciel udowodnił ponad wszelką wątpliwość, że oświadczenie złożone przez oskarżoną, iż jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony uniemożliwiło by jej zawarcie umowy z Bankiem”. Pomijając bowiem, że nie zechciał autor apelacji wskazać ani źródeł dowodowych ani ich adresów aktowych (a nie jest rzeczą sądu odwoławczego domyślać się intencji skarżącego, lecz dokonać kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku w oparciu o rzeczową argumentację skarg apelacyjnych) oraz że wypowiedź powyższa jest wewnętrznie sprzeczna, podkreślenia wymagało w tym miejscu, że oskarżona została uznana za winną popełnienia przedmiotowych przestępstw popełnionych w sposób bezbłędnie ustalony przez Sąd I instancji oraz że przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. należy do grupy przestępstw abstrakcyjnego zagrożenia, a zatem ma charakter formalny i do wypełnienia jego znamion dochodzi już wówczas, gdy sprawca przedłoży nierzetelne pisemne oświadczenia (lub inne wymienione w tym przepisie dokumenty), chociażby przedłożenie ich nie doprowadziło do uzyskania określonego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia. Dodać również należało, że Sąd I instancji wskazał, z jakiego powodu uznał przedłożone przez oskarżoną pisemne oświadczenia za istotne w rozumieniu przepisu art. 297 § 1 k.k. oraz na jakich w tym zakresie oparł się dowodach, trafnie wskazując „w szczególności” na zeznania trzech świadków.

2. Niezasadny był także zarzut apelacji obrazy przepisu art. 201 k.p.k. poprzez „nieprzeprowadzenie dowodu z innego zespołu biegłych psychiatrów i psychologa” z uwagi na niejasność i niepełność opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej w niniejszej sprawie. W ocenie sądu odwoławczego Sąd I instancji dokonał trafnej oceny opinii sądowo – psychiatrycznej, słusznie oddalając dwa kolejne wnioski obrońcy oskarżonej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa. Przypomnieć w tym miejscu należało, iż w myśl ukształtowanej linii orzecznictwa sądów „Treść art. 202 § 1 k.p.k. wskazuje, że opinię o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego wydać mogą wyłącznie biegli psychiatrzy. Wprawdzie § 2 przywołanego wyżej artykułu przewiduje, że do udziału w wydaniu opinii powołuje się nadto biegłego lub biegłych innych specjalności, jednakże decyzja sądu w tym zakresie uzależniona jest od złożenia stosownego wniosku przez psychiatrów (...)” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.03.2006 roku IV KK 446/05).

Nie zasługiwały również na uwzględnienie argumenty apelacji, jakoby opinia sądowo – psychiatryczna sporządzona w odniesieniu do oskarżonej była niepełna czy niejasna w rozumieniu przepisu art. 201 k.p.k. Zauważyć należało przede wszystkim, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i sądów powszechnych „Opinia biegłego jest niepełna, jeżeli nie udziela odpowiedzi na wszystkie postawione mu pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionych mu materiałów dowodowych może on udzielić odpowiedzi, albo jeżeli nie uwzględnia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia badanej kwestii, albo też nie zawiera uzasadnienia wyrażonych ocen oraz poglądów. Opinia biegłego jest niejasna, jeżeli jej sformułowanie nie pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich, albo jeżeli zawiera wewnętrzne sprzeczności, czy posługuje się nielogicznymi argumentami” (vide : wyroki tut. Sądu Apelacyjnego z dnia 18.02.2009 r. II AKa 1/09, KZS 2009/3/31 oraz z dnia 14.10.2008 r. II AKa 133/08, KZS 2008/11/58, a nadto orzeczenia Sądu Najwyższego : z dnia 27.09.2006 r. IV KK 330/06, z dnia 3.07.2007 r. II KK 321/06, z dnia 26.03.2008 r. II KK 19/08, z dnia 26.06.2008 r. V KK 206/08). W tę linię orzecznictwa wpisuje się zresztą także wyrok cytowany w skardze odwoławczej. Nie ulega jednocześnie wątpliwości, iż „W judykaturze utrwalone jest, że jeśli dowód z opinii biegłych jest przekonujący i zrozumiały dla sądu (organu procesowego), który to stanowisko odpowiednio uzasadnił, to fakt, iż dowód ten nie jest przekonujący dla strony, nie może stwarzać podstawy do ponownego powoływania biegłych

lub zasięgania opinii nowych biegłych” (vide : wyrok tut. Sądu Apelacyjnego z dnia 6.11.2013 r. II AKa 204/13 KZS 2014/2/35, a nadto wyrok z dnia 22.03.2012 r. II AKa 270/11, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.06.2010 r. WA 13/10).

Lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wskazuje, że opinia sądowo – psychiatryczna posiadała dla Sądu I instancji wyżej opisane przymioty, a stanowisko to sąd odwoławczy podzielił. Oceny tej nie podważył argument apelacji o czasie trwania badania i ilości pytań zadanych oskarżonej, skoro o wyborze metody badawczej i czasie trwania badania decydują biegli, a istotne jest, by wydana opinia sporządzona została w sposób formalnie i merytorycznie prawidłowy, uwzględniając podlegające ocenie okoliczności, zebrany w sprawie materiał dowodowy, aktualny stan nauki i stosowane w konkretnej dyscyplinie nauki dostępne metody badawcze (vide :wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27.03.2007 r. II AKa 38/07, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31.05.2007 r. IV KK 85/07, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29.01.2014 r. II KK 216/13). Niezasadny był także zarzut apelacji wskazujący, iż przedmiotowa opinia pomijała stan

rozchwiania emocjonalnego” oskarżonej „w trakcie popełniania kolejnych czynów zabronionych” związany z ciążą i porodem. Pomijając, iż okoliczność ta mogła dotyczyć zaledwie kilku przestępstw oskarżonej (skoro poród miał miejsce 21.09.2007 r.), stwierdzić przede wszystkim należało, iż biegli dysponowali w tym zakresie wiedzą opartą nie tylko na wywiadzie przeprowadzonym w trakcie badania, kiedy to oskarżona podawała liczbę dzieci i ich wiek, ale także na materiale dowodowym zebranym w sprawie, z którym przed wydaniem opinii się zapoznali.

Sąd odwoławczy oddalił również wniosek dowodowy zawarty w pisemnej apelacji. Pierwotnie obrońca wnioskował o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów i psychologa „dotyczącej stanu zdrowia oskarżonej”. Wniosek ten nie został w pisemnej skardze odwoławczej odrębnie uzasadniony, a jego ustne uzasadnienie przedstawione na rozprawie odwoławczej nawiązywało do przedmiotowego zarzutu pisemnej apelacji. Wobec stwierdzenia przez Sąd Apelacyjny, że „Opiniowanie psychiatryczne nie jest diagnozowaniem stanu zdrowia człowieka, ale oceną poczytalności sprawcy czynu zabronionego, to jest oceną rozumienia przezeń znaczenia czynu bądź pokierowania postępowaniem” (vide : wyrok tut. Sądu z dnia 14.03.2002 r. II AKa 43/02) i – w konsekwencji – ponownej redakcji przedmiotowego wniosku przez obrońcę oskarżonej podczas rozprawy odwoławczej z uzasadnieniem jak w odnośnym zarzucie pisemnej apelacji, podlegał on oddaleniu z przyczyn podanych powyżej.

3. Jako niezasadny uznał Sąd Apelacyjny także zarzut oparty na 2. względnej podstawie odwoławczej, podnoszący naruszenie przepisów art. 7, art. 4 i art. 5 § 2 k.p.k. „w szczególności poprzez uznanie, że z zeznań świadków wynika, że oskarżona nie otrzymała kredytów szczegółowo opisanych w akcie oskarżenia w sytuacji, kiedy brak jest dowodów przeprowadzonych na taką okoliczność, nie wykazanie niekorzystnego rozporządzenia majątkiem przez pokrzywdzonych, w sytuacji kiedy instytucje te czerpały korzyści finansowe w postaci prowizji, opłat, ubezpieczeń i innych, a kredyty zostały w całości oraz terminowo spłacone”.

W ustosunkowaniu się do powyższego stwierdzić przede wszystkim należało, że zasada swobodnej oceny dowodów wyrażona w przepisie art. 7 k.p.k. nakazuje organom procesowym, w tym – sądowi, by oceniały znaczenie, moc i wiarygodność materiału dowodowego na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, nie będąc przy tym związanymi żadnymi ustawowymi regułami dowodowymi. W orzecznictwie sądów ugruntowany jest pogląd, że przekonanie sądu orzekającego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k. wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.),
- stanowi sposób rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),
- jest wystarczająco i logicznie, z uwzględnieniem wiedzy i doświadczenia życiowego, umotywowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 k.p.k.); (vide: orzeczenia Sądu Najwyższego publikowane w : OSNKW 3-4/1975/47 ; OSNKW

2/1975/28; OSNKW 7-9/1991/41). Uzasadnienie skargi apelacyjnej wskazuje, że jej autor podzielając ten pogląd, zarzucił „Sądowi Rejonowemu” (prawidłowo zapewne : Sądowi Okręgowemu) dowolność ocen.

W ocenie sądu odwoławczego Sąd Okręgowy wypełnił w sposób prawidłowy warunki określone przepisem art. 7 k.p.k., a apelacja nie przedstawiła żadnych argumentów, które to stanowisko mogłyby skutecznie zakwestionować. Nie sposób było przede wszystkim odkodować zarzutu, jakoby Sąd Okręgowy uznał, „że z zeznań świadków wynika, że oskarżona nie otrzymała kredytów szczegółowo opisanych w akcie oskarżenia w sytuacji, kiedy brak jest dowodów przeprowadzonych na taką okoliczność”. Wszak z zaskarżonego wyroku, zarówno z jego części dyspozytywnej, jak motywacyjnej, wynika zgoła odmienny stan rzeczy : Sąd I instancji ustalił, że oskarżona „otrzymała kredyty” i wskazał dowody stanowiące podstawę ustaleń w tym zakresie. Nie wyjaśniło także owego poglądu autora apelacji jednozdaniowe sformułowanie zawarte w uzasadnieniu skargi, iż „Sąd w ramach postępowania nie bada zasadności zgłoszonych przez pokrzywdzonych informacji, że oskarżona nie otrzymałaby żadnego z wymienionych w akcie oskarżenia kredytów”, poprzedzone przytoczeniem orzeczenia Sądu Najwyższego przy wyłuszczeniu treści odnoszącej się do ustaleń strony podmiotowej czynu sprawcy polegającego na złożeniu zamówienia na dostawę towaru z odroczonym terminem płatności. Nie sposób dociec, z jakiego powodu autor apelacji akcentował w uzasadnieniu skargi, iż oskarżona „nie otrzymałaby kredytów” i „w związku z taką sytuacją nie powinna ponosić odpowiedzialności w tym zakresie” oraz wskazał w zarzucie „brak przeprowadzonych dowodów na taką okoliczność”. W odniesieniu do tak sformułowanego i uzasadnionego zarzutu stwierdzić zatem należało, że nie jest rzeczą sądu odwoławczego domyślać się okoliczności wskazywanych arbitralnie i niejasno przez apelującego, ale ustosunkować się do konkretnie sformułowanych zarzutów, wskazujących nadto adresy aktowe poszczególnych twierdzeń. Wbrew twierdzeniom apelującego zeznania św. K. T. i K. C. odnośnie do oceny zdolności kredytowej klienta banku za pomocą programu komputerowego nie przeczyły zeznaniom pozostałych świadków będących pracownikami banku, skoro oczywiste jest, co też przyznali wymienieni świadkowie, że do programu komputerowego najpierw trzeba wprowadzić stosowne dane, a to czynią przecież pracownicy banku w sposób samodzielny opierając się na przedłożonych im dokumentach i pisemnych oświadczeniach; czynnością natomiast techniczną, wykonywaną za pomocą programu komputerowego, jest samo obliczenie kredytu. Nie mogła zatem odnieść zamierzonego skutku apelacja opierająca się na wybiórczo wybranych, wyrwanych przy tym z kontekstu wypowiedzi, zeznaniach świadków.

Niezasadnie kwestionowano również w tym zarzucie apelacji „niewykazanie niekorzystnego rozporządzenia majątkiem przez pokrzywdzonych w sytuacji kiedy instytucje te czerpały korzyści finansowe w postaci prowizji, opłat, ubezpieczeń i innych a kredyty zostały w całości oraz terminowo spłacone”. Sąd Okręgowy obszernie i prawidłowo uzasadnił na stronach 49 i n. pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wypełnienie przez oskarżoną znamion przestępstwa z art. 286 1 k.k., a sąd odwoławczy podzielił tę argumentację, konstatując przy tym, że bez wpływu na powyższe pozostawały okoliczności dotyczące prowizji itd. Niezgodnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami stwierdził nadto autor apelacji, że „kredyty zostały w całości oraz terminowo spłacone”. Wszak Sąd I instancji ustalił prawidłowo, że nie wszystkie umowy bankowe zostały spłacone oraz że „spłata dłużnych należności wynikała li tylko z przestępczej przedsiębiorczości oskarżonej (zaciąganie kolejnych oszukańczych umów bankowych)”.

Odnośnie do zarzutu obrazy art. 4 k.p.k. przypomnienia wymagało, że przepis ten stanowi ogólną dyrektywę adresowaną do organów prowadzących postępowanie i zarzut jego obrazy, bez wskazania innych konkretnych przepisów procesowych, które miałyby zostać naruszone, nie może stanowić samoistnej podstawy apelacji (vide : postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.02.2009 r. sygn. V KK 403/08 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23.03.2010 r. sygn. II AKa 21/10, KZS 2010/5/37). Skoro zatem odwołujący nie wskazał obrazy konkretnych przepisów służących realizacji tej zasady, także i ten zarzut jawił się jako niezaskładający na uwzględnienie.

W ustosunkowaniu się do podniesionego w apelacji zarzutu obrazy zasady in dubio pro reo przypomnieć zaś należało, że „nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. na tej podstawie, że strony zgłaszają wątpliwości co do ustaleń faktycznych. Dla oceny czy został naruszony zakaz in dubio pro reo nie są miarodajne wątpliwości strony procesowej, ale jedynie to, czy sąd orzekający wątpliwości takie powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć. W wypadku bowiem, gdy ustalenia faktyczne zależne są od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu reguły in

dubio pro reo, albowiem jedną z podstawowych prerogatyw sądu orzekającego jest swobodna ocena dowodów (art. 7 k.p.k.)” (vide : postanowienie Sądu Najwyższego publ. OSNwSK 2004/1/238; podobnie wyrok tut. Sądu Apelacyjnego publ. KZS 2005/1/16). Skoro zatem sytuacji opisanych wyżej w rozpoznawanej sprawie nie stwierdzono, a apelujący w istocie podawał w wątpliwość dokonaną przez sąd orzekający ocenę dowodów, to zarzut obrazy zasady in dubio pro reo także jawił się jako niezasadny.

4. Odnosnie do kwestionowanego w apelacji obrońcy oskarżonej nałożonego przez Sąd I instancji obowiązku probacyjnego w oparciu o przepis art. 72 § 1 pkt 8 k.k. poprzez naruszenie klauzuli antykumulacyjnej z art. 415 § 5 k.p.k. stwierdzić należało, że w ocenie sądu odwoławczego zarzucane uchybienie także nie miało miejsca.

Zakaz wynikający z dyspozycji art. 415 § 5 zdanie drugie k.p.k. odnosi się bowiem do każdego określonego w ustawie wypadku orzekania karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody, podczas gdy w niniejszej sprawie nałożony obowiązek ma charakter wyłącznie probacyjny. Nie prowadzi więc to do sytuacji dwukrotnego orzekania w tym samym przedmiocie i do funkcjonowania w obrocie prawnym dwóch tytułów egzekucyjnych. Orzeczenie zawierające zobowiązanie z art. 72 § 1 pkt 8 k.k. w przeciwieństwie do obowiązku naprawienia szkody z art. 72 § 2 k.k. nie jest orzeczeniem co do roszczeń majątkowych w rozumieniu przepisu art. 107 § 2 k.p.k. i nie podlega wykonaniu w drodze egzekucji. Nałożenie tego rodzaju obowiązku nie pozostaje przy tym w sprzeczności z celem zastosowania tego środka probacyjnego, jakim jest zapobieganie popełnieniu ponownie przestępstwa, skoro konieczność realizacji roszczeń majątkowych będących wynikiem popełnionego przestępstwa jest – obok kary – najskuteczniejszym sposobem przeciwdziałania powrotowi do przestępstwa. Jest to również środek korespondujący z wymogiem uwzględniania prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego z art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k. i przyczyniający się do realizacji celów w zakresie prewencji indywidualnej. Na marginesie dodać w tym miejscu należało, że niewywiązanie się z tego obowiązku może spowodować zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary dopiero w razie stwierdzenia „uchylania się” od wykonania tego obowiązku, a zatem w razie stwierdzenia tzw. złej woli zobowiązanego, czyli negatywnego stosunku psychicznego do tego obowiązku.

Wbrew twierdzeniom autora apelacji, to nie wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, na który powołano się w zaskarżonym orzeczeniu, jest odosobniony w orzecznictwie sądów. Odosobniony jest wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (z 21.05.2013 r. II AKa 59/13), na który powołał się apelujący, bowiem wskazany w apelacji wyrok Sądu Najwyższego (z 7.05.2103 r. II KK 268/12) – jako odnoszący się do karnoprawnych obowiązków naprawienia szkody – nie znajduje zastosowania w realiach niniejszej sprawy. Nie wspierał także apelacji wywód M. K. (zamieszczony w przywołanym w skardze komentarzu), odwołujący się do wyroków Sądu Najwyższego (z 26.11.2008 r. III KK 342/08 oraz z 23.11.2006 r. IV KK 328/06), dotyczących przepisu art. 72 § 2 k.k.

Zauważyć natomiast należało, że zaskarżony wyrok jest w tym zakresie zgodny z ukształtowaną linią orzecznictwa, bowiem w taki sposób orzekały Sądy Apelacyjne nie tylko w Katowicach (wyrok z 8.04.2008 r. II AKa 63/09), ale i w Poznaniu (wyrok z 20.09.2012 r. II AKa 179/12), Wrocławiu (wyrok z 6.03.2014 r. II AKa 30/14) i Rzeszowie (wyrok z 10.07.2014 r. II Aka 56/14), a także Sąd Najwyższy (ostatnio w postanowieniu z dnia 10.12.2014 r. IV KK 219/14). Stanowisko powyższe znajduje nadto oparcie w poglądach doktryny (zob. : A Zoll w : Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz LEX, tom I, 4 wydanie, str. 966).

5. Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisu art. 415 § 5 zd. II k.p.k. poprzez nałożenie obowiązku naprawienia szkody orzeczonego na podstawie przepisu art. 46 § 1 k.k.

Sąd I instancji prawidłowo orzekł w tym zakresie, nie naruszając reguły antykumulacyjnej z art. 415 § 5 k.p.k., bowiem – jak wynika z bezbłędnych ustaleń zaskarżonego wyroku – bankowy tytuł egzekucyjny w zakresie omawianego roszczenia nie istniał, a przeciwne twierdzenia apelującego, odwołujące się do tytułu (...) S.A.w W.o numerze (...)z 3.10.2012 r. (k. 2654 – 2657) oraz do postanowienia Sądu Rejonowego z 17.01.2013 r. sygn. I Co 155/13 (k. 2689) dotyczyły innej umowy (o kredyt hipoteczny (...), nr (...)), w związku z którą orzeczono wobec oskarżonej obowiązek po myśli przepisu art. 72 § 1 pkt 8 k.k., co rozważono powyżej (pkt 4).

Przypomnienia wymagało w tym miejscu, że ustaleń faktycznych będących podstawą orzeczenia w trybie art. 46 § 1 k.k., związanego z umową pożyczki gotówkowej nr (...) dokonano w oparciu o dowody zawarte na k. 2654 – 2657 i 2676. Z dowodów tych wynika, że odnośnie do przedmiotowej wierzytelności Bank (...) S.A. nie posiada tytułu egzekucyjnego, co prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy. Wobec powyższego za nieadekwatne uznać należało przywołane w skardze apelacyjnej orzeczenie Sądu Najwyższego z 21.02.2013 r. V KK 14/13 nawiązujące do sytuacji zobowiązania oskarżonego nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu cywilnym do zapłaty kwoty wynikającej z popełnienia przestępstwa i orzeczenia wobec tego oskarżonego karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody.

Nie zechciał autor apelacji uzasadnić zarzutu „braku udowodnienia przez oskarżyciela kwoty rzeczywistej straty banku, gdyż jak wynika z akt sprawy kwota udzielonego kredytu nie jest tożsama z kwotą wypłaconą oskarżonej”. Wobec powyższego stwierdzić należało, że Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wysokość obowiązku orzeczonego po myśli art. 46 § 1 k.k. Jak wynika bowiem z akt na konto oskarżonej dnia 22.07.2011 r. przelano kwotę pożyczki w wysokości 8.915, 79 zł, a w związku z częściową spłatą tej pożyczki, po odliczeniu odsetek, szkoda wyniosła 8.258,77 zł (k. 14 - 26, 770, 2451, 2654, 2656). Odnotowania wymagało przy tym, iż powyższe dowody Sąd I instancji miał na uwadze ustalając stan faktyczny oraz ferując przedmiotowe orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody.

Za niezasadne uznano także zarzuty apelacji obrońcy oskarżonej oraz apelacji prokuratora oparte na 4. względnej podstawie odwoławczej.

W ustosunkowaniu się do tych zarzutów podkreślić należało na wstępie, że w ocenie sądu odwoławczego orzeczone wobec oskarżonej kary jednostkowe z pewnością są adekwatne do stopnia winy oskarżonej oraz należyście uwzględniają stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nią przestępstw, osobowość oskarżonej, a nadto zasady i cele kary określone przepisami rozdziału VI kk. Zasadnie nadto zastosował Sąd Okręgowy przy wymiarze oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności zasadę asperacji, mając trafnie na względzie związek podmiotowo - przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami oskarżonej. Trafnie również ustalił Sąd I instancji pozytywną opinię kryminologiczną wobec oskarżonej, co skutkowało warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary łącznej, przy jednoczesnym oddaniu oskarżonej pod dozór kuratora i nałożeniem obowiązku probacyjnego.

Przypomnienia wymagało w tym miejscu, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych wymierzonej oskarżonemu kary nie można uznać za rażąco niewspółmierną, gdy przy jej orzekaniu Sąd I instancji uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i zasadami jej wymiaru, a więc gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego, stanowiącego ustawową zasadę sądowego wymiaru kary nie zostały przekroczone w rozmiarach nie dających się utrzymać w kontekście wymagań wynikających z ustawowych dyrektyw determinujących wymiar kary (vide np. : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.07.1982 r., sygn. Rw 542/82, publ. OSNKW 1982/12/90).

Skargi odwoławcze nie przedstawiły natomiast żadnych argumentów, które mogłyby skutecznie kwestionować zasadność tak wyrażonego w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku stanowiska Sądu I instancji.

Odnośnie do apelacji obrońcy oskarżonej zauważyć przede wszystkim należało, że wszystkie podniesione w niej okoliczności mające wpływ na wymiar oskarżonej kary (niekaralność, starania o spłatę zadłużenia, ustabilizowane życie rodzinne) zostały przez Sąd Okręgowy wzięte pod uwagę. Pozostałe wywody tej części apelacji obrońcy stanowiły w istocie wyraz subiektywnego poglądu jej autora na przestępczą działalność oskarżonej oraz ocenę stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez nią przestępstw i nie zasługiwały na uwzględnienie w świetle prawidłowych ocen Sądu I instancji. W konsekwencji powyższego za niezasadny uznano wniosek tej apelacji o obniżenie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności o 4 miesiące i skrócenie okresu próby o 1 rok.

Nie zasługiwała na uwzględnienie także apelacja prokuratora, kwestionująca wysokość wymierzonej oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności oraz zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Podkreślenia wymagało przede wszystkim, że wszystkie wymienione w zarzucie tej apelacji okoliczności Sąd Okręgowy stosownie uwzględnił ferując zaskarżony wyrok, a skarga odwoławcza – mimo zarzucenia rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonej kary łącznej pozbawienia wolności – zasadniczo przytoczyła okoliczności mające znaczenie przy wymiarze kar jednostkowych (premedytacja, „poważny charakter przestępstw”, wysokość szkody i wysokość jej naprawienia, sposób działania i postawa oskarżonej), których wymiaru nie kwestionowała.

Nieprzekonujące były też wywody apelacji odnośnie do orzeczonej kary łącznej, skoro stwierdzono w nich – po uprzednim trafnym odwołaniu się do orzecznictwa sądów w tym przedmiocie – iż „wskazane przez Sąd okoliczności łagodzące nie są przy tym tak doniosłe aby tak liberalnie potraktować oskarżoną”. Wszak okoliczności te nie mają wpływu na karę łączną. Wbrew twierdzeniom apelacji „proste porównanie” granic ustawowych kary łącznej w odniesieniu do oskarżonej także nie świadczy o „rażącej łagodności” wymierzonej kary, skoro orzeczono ją adekwatnie do zachodzącego między zbiegającymi się przestępstwami oskarżonej związku podmiotowo – przedmiotowego. W ramach tego związku Sąd Okręgowy trafnie uwzględnił podnoszone skargą okoliczności w postaci ilości osób pokrzywdzonych, czasu przestępczej działalności oskarżonej oraz ilości popełnionych przez nią przestępstw, słusznie odstępując – mimo stwierdzonej zbieżności podmiotowej i przedmiotowej tychże przestępstw – od zastosowania zasady absorpcji na rzecz zasady asperacji, skoro zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów „(...) popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji” (vide : wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20.09.2001r. sygn. II AKa 154/01, KZS 5/02 poz. 62; a nadto : wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29.06.2010r. sygn. II AKa 100/10, KZS 10/10 poz. 16 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29.11.2012r. sygn. II AKa 245/12).

Wbrew twierdzeniom skargi apelacyjnej prokuratora zasadnie również zastosowano wobec oskarżonej zaskarżonym wyrokiem warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, formułując pozytywną prognozę kryminologiczną. Oceny tej nie zmienia dezawuowanie przez apelację dotychczasowej niekaralności J. B. (1) i podjętych przez nią starań o naprawienie szkody. Wobec utrzymania zaskarżonego wyroku w całości w mocy za nieaktualny uznać należało zarzut tej skargi apelacyjnej o „iluzoryczności” orzeczonej kary, argumentowany ewentualnym podzieleniem przez sąd odwoławczy poglądu apelacji obrońcy oskarżonej co do nałożonego obowiązku probacyjnego.

Mając powyższe na względzie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w oparciu o przepis art. 437 § 1 k.p.k. Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolniono J. B. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za instancję odwoławczą, a to wobec uznania, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe. Po myśli art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.